

פרשת כי תשא - "לוחות ושברי לוחות" - חירות המחשבה בעת סערה

משה יורד מההר, בידיו לוחות שנכתבו "באצבע אלוהים". הוא רואה את העם בנפילתו, ובאקט של חירות נועזת - הוא שובר אותם. האם השבירה הייתה חורבן? או שמא הייתה זו פעולה של הצלה? של הבנה שהלוחות הנוקשים לא יכולים להכיל את המציאות האנושית השבורה שלמטה?
חז"ל במסכת מנחות אומרים: "ישר כוחך ששיברת". במדרש הזה חבויה הבנה עמוקה: לעיתים הקדושה אינה נמצאת בציות העיוור לטקסט החקוק בסלע, אלא דווקא ביכולת המוסרית לשבור תבניות מחשבתיות ישנות כשנוצר פער בינן לבין המציאות. בימים אלו, כשהמציאות סוערת ומורכבת, אנחנו פוגשים דילמות שאין להן תשובות ב"לוחות הראשונים".
חירות המחשבה היא היכולת לשאול שאלות קשות דווקא כשהתותחים רועמים.

היא האומץ להכיר בכך שגם בתוך ה"ארון" הפרטי והלאומי שלנו, מונחים "לוחות ושברי לוחות" - האידיאלים הגדולים לצד הכאב, השברים והספקות.

"לוחות ושברי לוחות מונחים בארון"
הקדושה נמצאת גם ביכולת לשאול, להטיל ספק ולחשוב מחדש.

שבת של (שקט) ושלום!

